

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. П., 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Албена Г. Палова Въззивно гражданско дело
№ 20235200500019 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. С решение № 1277/24.11.2022 г., постановено по гр.д. № 20225220102245 Пазарджишкият районен съд е осъдил на основание чл. 441, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД ЧСИ М. Н.-А. със служебен адрес: гр. П., ул. „П.М.“ № 11 (партер) да заплати на Т. П. Д., ЕГН ***** от с. С., ул. „П.“ № 40 обезщетение в размер на 685 лв. за причинените му имуществени вреди от незаконосъобразно проведено принудително изпълнение по изпълнително дело № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ М. А., ведно със законната лихва от 19.05.2022 г. до окончателното изплащане.

Осъдил е ЧСИ М. Н.- А. със служебен адрес: гр. П., ул. „П.М.“ № 11 (партер) да заплати на Т. П. Д., ЕГН ***** от с. С., ул. „П.“ № 40 разноси за държавна такса в размер на 50 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Против така постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба от ЧСИ М. А. чрез нейния процесуален пълномощник с изложени оплаквания за незаконосъобразност. В жалбата се твърди, че районният съд не бил дал отговор на въпроса как е възможно без да са извършени каквито и да било изпълнителни действия да се причинят вреди на ищеца, тъй като той доброволно е заплатил исковата сума. Другият въпрос, на

който не бил даден отговор, бил на какво основание е преведена събраната сума по дълга на присъединен по право вискател и дали това основание може да бъде чл.459 от ГПК при положение, че издаденото удостоверение не е представено в оригинал по изпълнителното дело, по което е събрана сумата, нито пък е представено заверено копие от него. Жалбоподателката не спори, че вискателят Ж. е била присъединен по право вискател в производството пред ЧСИ Т.. Спорен според нея е въпросът дали сумата е преведена на основание чл.459 от ГПК въз основа на издадено удостоверение или е преведена в резултат на запора, наложен от ЧСИ А. върху сумата, събрана от ЧСИ Т. и затова на жалбоподателката се дължало възнаграждение. Във въззивната жалба подробно се преповтаря развитието на изпълнителното производство пред ЧСИ А. и действията, извършени от нея за събиране на дълга на вискателя Ж. против длъжника Т. Д.. Подчертава се отново, че удостоверението по чл.459 от ГПК е издадено от ЧСИ А., но то не е взето от вискателя Ж. и не е представено в оригинал пред ЧСИ Т., а продължава да се намира в кориците на изп.д. № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ А.. Подчертава, че на 05.05.2022 г. ЧСИ А. е наложила запор върху вземанията на длъжника Д., които ще останат след продажбата на имуществото му от ЧСИ Т. и това запорно съобщение било получено от него на 11.05.2022 г. На същата дата ЧСИ Т. поискал справка за размера на дълга по делото, висящо пред ЧСИ А. и я бил получил на 13.05.2022 г. На 16.05.2022 г. ЧСИ Т. изпратил съобщение до ЧСИ А., че няма да извършва разпределение, защото събраната сума била достатъчна да удовлетвори напълно както вискателя по неговото изпълнително дело, така и вземането на вискателя Ж.. Със същото писмо ЧСИ Т. е заявил, че приема Ж. за присъединен по право вискател и не признава наложения от ЧСИ А. запор, съответно не признава вземането за възнаграждение по т.26 от ТТРЗЧСИ, включена в размера на дълга. На 18.05.2022 г. по изпълнителното дело пред ЧСИ А. е представено удостоверение от ЧСИ Т., от което било видно, че била преведена сума в размер 6886.22 лв., включваща и направените разноси по изпълнителното дело на ЧСИ А. без таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ, като по сметка на ЧСИ А. били преведи 1604.73 лв., представляващи обикновени такси по изп.д. № 1481/2016 г. На 19.05.2022 г. ЧСИ А. е спряла публичната продан по висящото пред нея изп.д., която изтичала в същия ден - 19.05.2022 г., поради което били несъстоятелни доводите на ищеца, че проданта нямало да бъде спряна, докато не бъде внесена таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ. Тъй като длъжникът продължавал да настоява изпълнителното дело да бъде прекратено, ЧСИ А. му предявила на 19.05.2022 г. дължимите такси във връзка с прекратяването на делото и още същия ден те били заплатени доброволно от длъжника, за което впоследствие му била издадена сметка № 37474/25.05.2022 г. След това обезпечителните мерки били вдигнати, а делото – прекратено. В заключение

се посочва, че таксата от 685 лв. представлявала дължимо платена такса по т.26 от ТТРЗЧСИ, тъй като сумата, пратена от ЧСИ Т. била преведена въз основа на запора, наложен от ЧСИ А., а не като удовлетворяване на присъединен по право взискател.

Искането е решението на ПРС да бъде отменено, вместо което предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен с присъждане на разноските за две инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника Т. П. Д. чрез неговия процесуален пълномощник с искане решението на районния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно с присъждане на разноските за тази инстанция. Излагат се доводи в подкрепа на мотивите на първоинстанционното решение.

Окръжният съд след като се запозна с твърденията, изложени във въззивната жалба и писмения отговор, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства, като взе предвид становищата, изразени в съдебно заседание и при спазване разпоредбата на чл.235 от ГПК, прие за установено следното:

В исковата си молба против ЧСИ А. ищецът Т. П. Д. е твърдял, че въз основа на изпълнителен лист в полза на взискателя И. Ж. срещу него било образувано изпълнително дело № 995/2014 г. по описа на ЧСИ У.Д. с район на действие Окръжен съд - П.. По изпълнителното дело били наложени възбрани върху еднофамилна жилищна сграда в с. С. и самостоятелен обект в сграда - апартамент, жилище в гр. П., ведно с мазе и прилежащите идеални части от поземления имот, върху който е построена сградата. По молба на взискателя за препращане на изпълнително дело било образувано изпълнително дело № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ М. А. с район на действие Окръжен съд - П.. След изпращане на призовка за доброволно изпълнение на длъжника бил извършен опис на възбранения жилищен недвижим имот в с. С., където живеели длъжникът и неговата майка. Имотът бил изнесен на публична продан, но не бил продаден нито на първата, нито на втората публична продан. Апартаментът в гр. П. бил възбранен, описан и продаден на публична продан, проведена от 17.02.2022 г. до 17.03.2022 г., за сумата от 115 935.12 лв. по изпълнително дело № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Георги Т. по молба на взискателя и ипотекарен кредитор „Банка ДСК“ АД. Постъпилите суми ЧСИ Георги Т. разпределил, както следва: за ипотекарния кредитор „Банка ДСК“ АД сумата от 34 506.58 лв., за присъединения по право взискател Държавата в лицето на ТД на НАП - П. сумата 38 356.08 лв. и за присъединения по право взискател И. Ж. сумата от 6 886.22 лв. ЧСИ Георги Т. превел по сметката на ЧСИ М. А. и сумата от 1 064.73 лв. за погасяване на заплатени авансово такси и разноски по изпълнително дело № 1481/2016 г.. Събрани били и такси и

разноски по ТТРЗЧСИ, включително пропорционална такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ общо в размер на 6 370.82 лв., както следва: 2 096.58 лв. за събиране на вземането на „Банка ДСК“ АД, 3 025.63 лв. за събиране на вземането на Държавата като присъединен по право взискател, 685 лв. за събиране на вземането на И. Ж. като присъединен по право взискател. Независимо, че още на 17.03.2022 г. било ясно, че апартаментът ще бъде продаден и 14 дни по-късно цялата сума била внесена, с разпореждане на ЧСИ М. А. по изпълнително дело № 1481/2016 г. била насрочена нова публична продажба на имота в с. С. от 19.04.2022 г. до 19.05.2022 г. за сумата от 7 200 лв. Въпреки преведените суми за удовлетворяване на всички взискатели и по двете изпълнителни дела и подадените от ищеца няколко молби, подкрепени с надлежни удостоверения, ЧСИ М. А. отказала да спре публичната продажба. Към 18.05.2022 г., когато задълженията и по двете изпълнителни дела били погасени, ЧСИ М. А. поискала от ищеца плащането на сумата от 685 лв., представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за събиране на вземането на И. Ж., като в противен случай публичната продажба нямало да бъде спряна и щяла да приключи на следващия ден. Поради това ищецът чрез пълномощника си заплатил сумата в брой на ЧСИ М. А.. Счита, че пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за събиране на вземането на взискателя И. Ж. била събрана незаконосъобразно от ЧСИ М. А. по изпълнително дело № 1481/2016 г., тъй като същата сума е била събрана от ЧСИ Георги Т. по изпълнително дело № 260/2021 г. С това ЧСИ М. А. причинила преки вреди на ищеца в размер на 685 лв. С оглед изложено моли ЧСИ М. А. да бъде осъдена да му заплати сумата от 685 лв., представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди от проведено незаконосъобразно изпълнение по изпълнително дело № 1481/2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума от 19.05.2022 г. до окончателното изплащане. Претендира заплащане на разноските по делото. Ангажира писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответницата ЧСИ М. Г. Н.-А. чрез пълномощника си адвокат Б. оспорва като неоснователен предявения иск. Оспорил е твърдението на ищеца, че сумата от 685 лв., представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, е била събрана незаконосъобразно, като е твърдял, че същата е платена доброволно от длъжника, след като му е предявено уведомление за заплащане на такси във връзка с негово искане за прекратяване на изпълнителното производство. Твърдял е, че срещу ищеца били образувани две изпълнителни дела - изпълнително дело № 1481/2016 г. при ответницата с взискател И. Д.а Ж. и изпълнително дело № 260/2021 г. при ЧСИ Т. с взискател „Банка ДСК“ АД, в полза на която имало вписана ипотека върху имота на длъжника в гр. П.. Преди да бъде образувано

изпълнително дело № 260/2021 г. била наложена възбрана върху недвижимия имот в гр. П. по изпълнително дело № 1481/2016 г., но изпълнение върху същия не било насочвано. Изпълнението по изпълнително дело № 1481/2016 г. било насочено към другия недвижим имот на длъжника, намиращ се в с. С.. След като било образувано изпълнително дело № 260/2021 г., ЧСИ Т. уведомил ответницата, че е насочил изпълнение върху имота в гр. П., след което тя издала на вискателя удостоверение за присъединяване и надлежно уведомила вискателя за това. Въпреки това вискателят не пожелал да вземе удостоверението и то и към момента се намирало по изпълнителното дело в оригинал. През периода от 22.11.2021 г. до 22.12.2021 г. ответницата насрочила публична продажба на имота в с. С., която по жалба на длъжника била спряна с определение от 22.12.2021 г. по гр.д. № 852/2021 г. по описа на Окръжен съд - П.. Впоследствие жалбата била оставена без уважение и били потвърдени като законосъобразни извършените от ответницата изпълнителни действия. По молба на вискателя била насрочена нова публична продажба на същия имот за периода от 19.04.2022 г. до 19.05.2022 г., като за през това време не били извършвани други изпълнителни действия спрямо длъжника. С молба от 28.04.2022 г. длъжникът чрез пълномощника си представил постановление за възлагане на имота в гр. П., издадено от ЧСИ Т. и надлежно вписано. По информация на длъжника по № 260/2021 г. вследствие на продажбата били останали парични суми, които могли да удовлетворят вискателя по изпълнително дело № 1481/2016 г. Поради това с разпореждане от 05.05.2022 г. ответницата наложила заповед върху вземанията на длъжника, които щели да останат вследствие на продажбата на имуществото по изпълнително дело № 260/2021 г. С разпореждане от 11.05.2022 г. ЧСИ Т. поискал справка за размера на дълга, каквато била изготвена от ответницата и изпратена на 12.05.2022 г. Със съобщение от 16.05.2022 г. ЧСИ Т. уведомил ответницата, че няма да извършва разпределение по изпълнителното дело, тъй като събраната сума била достатъчна, за да удовлетвори и тримата вискатели - Държавата, ипотекарния кредитор „Банка ДСК“ ЕАД и „присъединения по право вискател“ И. Ж.. Същият уведомил ответницата, че не признава заповедта на вземанията, тъй като счита, че сумата, която се дължи на вискателя, трябва да се изплати въз основа на изпълнителен лист или удостоверение в оригинал, които все още се намирали по изпълнителното дело, водено при ответницата. Поради отказа на ЧСИ Т. да изпълни заповедта, били наложени и заповеди върху вземанията на длъжника по банкови сметки при различни банкови институции. По този начин ответницата ефективно извършвала изпълнителни действия по делото, поради което ѝ се дължала таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. На дата 17.05.2022 г. от длъжника била постъпила молба за прекратяване на делото с твърдението, че сумата за удовлетворяване на вискателя Ж. била събрана пред ЧСИ Т., в т.ч.

дължимите такси и разноски. Към същата дата по сметката на ответницата такива суми не били постъпили. На 18.05.2022 г. постъпила нова молба от длъжника за прекратяване на производството по изпълнителното дело с приложено удостоверение от ЧСИ Т., съгласно което били извършени плащания, в т.ч. до сметката на ответницата в размер на 6 886.22 лв. за удовлетворяване на вземанията на И. Ж. като „присъединен по право взыскател“, т.е. на практика ЧСИ Т. превел въпросната сума единствено на основание наложения от ответницата заповест, а не поради присъединяване по право на взыскателя Ж., тъй като същата не била представила пред него изпълнителен лист в оригинал или удостоверение по чл. 456 от ГПК. Постъпилата на 18.05.2022 г. сума била достатъчна за погасяване на вземанията на взыскателя, поради което с разпореждане от 19.05.2022 г. публичната продажна била спряна. По тези съображения били несъстоятелни доводите на ищеца, че проданта нямало да бъде спряна, докато не бъдат изплатени дължимите такси и разноски. Същият ден от ЧСИ Т. по сметка на ответницата била преведена сумата от 1 604.73 лв., представляваща обикновени такси - авансови по изпълнително дело № 1481/2016 г. Тъй като длъжникът чрез пълномощника си продължил да настоява изпълнителното дело да се прекрати, с уведомление от 19.05.2022 г. му били предявени дължимите такси по ТТРЗЧСИ във връзка с прекратяване на изпълнителното дело. Същият ден пълномощникът на длъжника заплатил дължимата сума доброволно на каса при ответницата, след което обезпечителните мерки били вдигнати. Ответницата е твърдяла, че по същество претенциите на ищеца следвало да се насочат към ЧСИ Т., който бил превел сумата от 6 886.22 лв. въз основа на заповестното съобщение от 11.05.2022 г., като е знаел, че не разполагала с оригинал на удостоверение по чл. 456 от ГПК или с оригинал на изпълнителен лист, както изисква законът. Доколкото не е имал право да извършва превод на сума от 6 886.22 лв. без преди това да има изпълнителен титул или удостоверение по чл. 459 от ГПК, същият неправомерно бил събрал таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Счита, че забележка 3 към т. 26 от ТТРЗЧСИ е приложима в случаите, когато взыскателят ефективно се е присъединил пред друг ЧСИ, който е събрал сумата въз основа на удостоверение или изпълнителен лист в оригинал и е извършил плащане, при което сумата се превежда на първоначалния ЧСИ, но на същия не се дължи таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. В случая таксата от 685 лв. била дължима на основание извършените от ответницата изпълнителни действия, а именно заповестно съобщение от 11.05.2022 г., като ЧСИ Т. е следвало да покани взыскателя да представи оригинал на удостоверение или изпълнителен лист и в случай, че такъв не бъде представен, да задели сумата по негова сметка при извършването на разпределение. По изложените съображения намира исковата претенция за неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Установява се от доказателствата по делото, че въз основа на изпълнителен лист от 07.08.2014 г. по молба на вискателя И. Д.а Ж. против длъжника Т. П. Д., действащ като ЕТ „Тоди-Т. Д.“, е образувано изпълнително дело № 995/2014 г. по описа на ЧСИ У.Д..

На 29.04.2015 г. е вписана възбрана върху притежаваните от длъжника недвижими имоти в гр. П. и в с. С..

По молба на вискателя изпълнителното дело е продължено от ЧСИ М. А. и е преобразувано под № 1481/2016 г.

На 17.01.2016 г. е извършен опис на недвижимия имот в с. С. и същият неколккратно е изнасян на публична продан, без нито една от тях да е приключила с възлагането му.

Междувременно въз основа на изпълнителен лист от 09.06.2021 г. против длъжника Т. П. Д. е образувано изпълнително дело № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Георги Т. за събиране на вземанията на вискателя „Банка ДСК“ АД.

С писмо от 18.10.2021 г. ЧСИ Т. е уведомил ЧСИ М. А. за образуваното изпълнително дело, за налагане на възбрана върху притежаваните от длъжника недвижими имоти в гр. П. и в с. С. и за насрочен опис на същите на 19.10.2021 г.

На 29.10.2021 г. по изпълнително дело № 1481/2016 г. по молба на вискателя И. Д.а Ж. е издадено удостоверение по чл. 456 от ГПК, съгласно което оригиналът на изпълнителния лист е приложен по същото изпълнително дело.

С постановление за възлагане от 04.04.2022 г. по изпълнително дело № 260/2021 г. недвижимият имот в гр. П. е възложен на обявления за купувач А. П. С. за сумата от 115 935.12 лв.

На 05.05.2022 г. по изпълнително дело № 1481/2016 г. е издадено запорно съобщение, с което е наложен запор върху вземанията на длъжника от ЧСИ Т. по изпълнително дело № 260/2021 г.

Със съобщение от 09.05.2022 г. ЧСИ Т. е направил искане до ЧСИ М. А. за предоставяне на справка за размера на дълга по изпълнително дело № 1481/2016 г. предвид предстоящо извършване на разпределение по изпълнително дело № 260/2021 г.

С уведомление от 12.05.2022 г. ЧСИ М. А. е представила справка за дълга по изпълнително дело № 1481/2016 г.

Със съобщение от 16.05.2022 г. ЧСИ Т. е уведомил ЧСИ М. А., че по изпълнително дело № 260/2021 г. няма да бъде извършвано разпределение,

тъй като събраната по изпълнителното дело сума е достатъчна, за да бъдат удовлетворени вземанията на всички вискатели. Посочил е, че не признава за основателни и не е готов да плати посочените в заповното съобщение такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ, тъй като И. Д.а Ж. е присъединен по право вискател по изпълнително дело № 260/2021 г.

С молба от 17.05.2022 г. длъжникът Т. П. Т.ов е направил искане за прекратяване на изпълнително дело № 1481/2016 г., като е приложил удостоверение от ЧСИ Т. от 16.05.2022 г., съгласно което по изпълнително дело № 260/2021 г. е извършена публична продан и е събрана/внесена сумата от 115 935.12 лв., която е достатъчна за пълното удовлетворяване на вискателя „Банка ДСК“ АД и присъединените по право вискатели Държавата и И. Д.а Ж., като вземането на последната ще бъде изцяло удовлетворено.

С молба от 17.05.2022 г., подадена по електронна поща, И. Д.а Ж., е представила по изпълнително дело № 260/2021 г. удостоверение по чл. 456 от ГПК и изпълнителен лист за изплащане на дължимото ѝ вземане.

С разпореждане от 18.05.2022 г. по изпълнително дело № 260/2021 г. ЧСИ Т. е разпоредил сума в общ размер на 6 886.22 лв. да бъде преведена на ЧСИ М. А. за пълно погасяване на вземанията на присъединения по право вискател И. Д.а Ж..

С молба от 18.05.2022 г. длъжникът Т. П. Т.ов отново е направил искане за прекратяване на изпълнително дело № 1481/2016 г., като е приложил удостоверение от същата дата, съгласно което от постъпилата по изпълнително дело № 260/2021 г. сума в размер на 115 935.12 лв. са извършени плащания за удовлетворяване на вземанията на присъединените по право вискатели: Държавата - чрез превод по банкова сметка на ТД на НАП П., офис П., и И. Д.а Ж. - чрез превод по банкова сметка с титуляр ЧСИ М. А.. В удостоверението е посочено също така, че платените от вискателя И. Д.а Ж. суми за направени разноси по изпълнително дело № 1481/2016 г., както и дължимите и неплатени от вискателя към ЧСИ М. А. обикновени такси и разноси, без тези по т. 26 от ТТРЗЧСИ за горепосочените вземания, които съгласно забележка № 3 към ТТРЗЧСИ се събират от съдебния изпълнител, който е събрал вземанията, ще бъдат изплатени веднага, след като ЧСИ М. А. съобщи техния размер.

На 19.05.2022 г. ЧСИ М. А. е уведомила ЧСИ Т. за дължимите такси по ТТРЗЧСИ по изпълнително дело № 1481/2016 г.

С протокол от 19.05.2022 г. ЧСИ Т. е удостоверил, че е наредил следните суми за погасяване на вземанията на вискателя и присъединените по право вискател по изпълнително дело № 260/2021 г.: 34 506.58 лв. в полза

на вискателя „Банка ДСК“ АД; 6 886.22 лв. в полза на присъединения по право вискател И. Д.а Ж. чрез ЧСИ М. А.; 38 356.08 лв. в полза на присъединения по право вискател Държавата чрез ТД на НАП П., офис П.; 6 370.82 лв. такси и разноси по ТТРЗЧСИ, в т.ч. пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ; 1 604.73 лв. в полза на присъединения по право вискател И. Д.а Ж. и ЧСИ М. А. за авансово заплатени такси и разноси от вискателя и дължими такси и разноси по изпълнително дело № 1481/2016 г., които не са заплатени от вискателя.

На 19.05.2022 г. ЧСИ М. А. е уведомила длъжника Т. П. Д., че изпълнително дело № 1481/2016 г. ще бъде прекратено след заплащане на такса по ТТРЗЧСИ в размер на 685 лв.

На същата дата таксата е заплатена в брой от пълномощника на длъжника, за което е съставен ПКО № 0000003858/19.05.2022 г.

С разпореждане от 04.07.2022 г. изпълнително дело № 1481/2016 г. е приключено на основание чл. 433, ал. 2 от ГПК.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна въззивният съд намира обжалваното решение за валидно и допустимо, тъй като не страда от пороци, обосноваващи неговата нищожност или недопустимост.

Разгледана по същество въззивната жалба е неоснователна по следните съображения:

Между страните не е спорен въпросът дали вискателят И. Ж. е била присъединен по право вискател по изп.д. № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Т.. Този въпрос е разяснен и в т. 5 на ТР № 2/2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в което се казва, че когато изпълнението е насочено върху недвижим имот, присъединени по право са тези вискатели: 1) в полза на които е допуснато обезпечение чрез налагане възбрана върху същия имот, на основание чл. 459, ал. 1 от ГПК; 2) ипотечарните кредитори, на основание чл. 459, ал. 2 от ГПК; 3) кредиторите с наложени възбрани по изпълнителни дела, макар и да не са изрично посочени в закона, са присъединени по право на по-силно основание от тези, в чиято полза е постановена обезпечителна мярка; 4) държавата на основание чл. 458 от ГПК. Като във всички изброени хипотези (с изключение на държавата) присъединени по право са тези вискатели, чиято възбрана, респ. ипотека е вписана преди насочването на изпълнението от конкуриращия вискател върху имота чрез вписването на възбрана съгласно чл. 483 от ГПК, защото само тези възбрани, респ. ипотеки стават известни на конкуриращия вискател и само тях съдебният изпълнител е длъжен да установи. **Присъединяването по право означава, че те се считат за присъединени вискатели, без да е необходима изрична молба от тях за**

присъединяване, за разлика от всички други кредитори с изпълнителни листи или образувани въз основа на тях изпълнителни дела при други съдебни изпълнители, които могат да се присъединят само въз основа на писмена молба, на основание чл. 456, ал. 2 от ГПК.

Взискателят по изпълнително дело № 1481/2016 г. И. Д.а Ж. има качеството на присъединен по право взискател по изпълнително дело № 260/2021 г., тъй като в нейна полза е вписана възбрана върху недвижим имот, към който е насочено принудително изпълнение по последващото изпълнително дело и следва да се счита за такъв, без да е необходима изрична молба за присъединяването ѝ, нито прилагане на удостоверение по чл. 456 от ГПК или изпълнителен лист за вземането ѝ. Представянето на удостоверение по чл. 456 или на изпълнителния лист е необходимо единствено за изплащане на припадащата се сума на присъединения по право взискател предвид нормата на чл. 459, ал. 1, изр. 2 от ГПК, но не и за качеството му на присъединен взискател.

Спорен пред въззивния съд е въпросът дали сумата за погасяване на дълга към взискателя И. Ж. е преведена по сметка на ЧСИ А. заради качеството на Ж. като присъединен по право взискател по изп.д. № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Т. или в изпълнение на наложения на 05.05.2022 г. запор от ЧСИ А. върху вземането на длъжника Т. Д. на сумите, които ще останат след погасяване на задълженията му към всички кредитори.

Тезата на жалбоподателката е, че сумата е преведена в изпълнение на наложения от нея запор, тъй като оригиналът на удостоверението по чл.259 от ГПК не намира още в кориците на изп.д. № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ А..

Както беше посочено по-горе, И. Ж. е присъединен по право взискател по изп.д. № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Т. поради това, че в нейна полза е вписана възбрана върху недвижим имот, към който е насочено принудително изпълнение по последващото изпълнително дело и следва да се счита за такъв, без да е необходима изрична молба за присъединяването ѝ, нито прилагане на удостоверение по чл. 456 от ГПК или изпълнителен лист за вземането ѝ. При тези данни следва да се приеме, че преводът на сумата за погасяване на нейното вземане към длъжника Т. Д. е преведена по сметка на ЧСИ А. заради качеството на Ж. като присъединен по право взискател. Без значение в случая е дали оригиналът на удостоверението е представен по изп.д. № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Т., за да се приеме, че плащането е станало въз основа на признатото на Ж. качество на присъединен по право взискател с обезпечено преди това по друго изпълнително дело вземане. Фактът, че оригиналът на удостоверението по чл.459 от ГПК все още се намира по изпълнителното дело, образувано пред ЧСИ А., може да има значение единствено за ангажиране на професионалната отговорност на

съдебния изпълнител, извършил плащането преди представяне на оригинала на удостоверение в случай на причинени вреди, но не може да направи плащането недължимо. Факт е, че сумата е събрана в резултат на ефективните действия на ЧСИ Т. при извършена успешна публична продажба на имот на длъжника за сума, позволяваща пълно удовлетворяване на вземанията на всички кредитори – първоначални и присъединени, поради което на основание забележка № 3 към т.26 от ТТРЗЧСИ таксата върху постъпилите суми при присъединяване на вискатели се събира само от съдебния изпълнител, събрал сумата на присъединените вискатели, а в случая това е ЧСИ Т..

Като е събрала на свой ред същата такса по т.26 от ТТРЗЧСИ, без да е събрала сумата по дълга, ЧСИ А. е осъществила фактическия състав на чл.441 от ГПК във връзка с чл.45 от ЗЗД за имуществени вреди в размер на 685 лв. в резултат на незаконосъобразно действие на съдебния изпълнител по изпълнително дело № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ М. А., която сума следва да бъде заплатена ведно със законната лихва от 19.05.2022 г. до окончателното изплащане.

По всички останали въпроси въззивният съд се присъединява към мотивите, изложени от районния съд по обжалваното решение и на основание чл.272 от ГПК препраща към тях.

С оглед изхода на спора в полза на ответника Т. Д. следва да бъдат присъдени деловодни разноски за тази инстанция – платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Като взе предвид гореизложеното, Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1277/24.11.2022 г., постановено по гр.д. № 20225220102245 по описа на Пазарджишкия районен съд.

ОСЪЖДА ЧСИ М. Н. – А., рег.№ 884 на камарата на ЧСИ, с район на действие Окръжен съд - П., със служебен адрес: гр. П., ул. „П.М.“ № 11 (партер) да **заплати на** Т. П. Д., ЕГН ***** от с. С., ул. „П.“ № 40, обл.Пазарджишка, деловодни **разноски** за тази инстанция в размер на **300 лв./триста лева/**.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____